

# РЕШЕНИЕ

№ 39520

гр. София, 27.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в**  
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **12482**  
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

С решение № 13325/09.12.2024 г., постановено по адм.д. № 6195/24 г. , състав на I отделение на ВАС е отменил решение № 1084/19.02.2024г., постановено по адм.д. № 2154/22 г. по описа на АССГ в отменителната част, като

е върнал делото за ново разглеждане от друг състав с конкретно дадени указания.

Образувано е по жалба от „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „В.“, [улица] и съдебен адрес: [населено място], [улица],ет.4, ап.6,срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220320007587-091-001/09.08.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с решение 1975/29.12.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС от д.п.м.01.07.2020 г. до м.10.2020 г., общо в размер на 136244.43 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 12262.32 лв., по фактури , издадени от „Ренбо“ ЕООД.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на РА и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила.Сочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчика на дружеството. Позовава се на практиката на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде

отменен изцяло. Претендира разноски за всички инстанции.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно уведомени, не изпращат представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220320007587-020-001/ 07.12.2020 г., е възложено извършването на ревизия на „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.07.2020г. до 31.10.2020 г. Заповедта е връчена на 14.12.2020 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес за кореспонденция. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 14.03.2021 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е продължен със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22220320007587-020-002/ 12.03.2021г. и ЗИЗВР № Р-22220320007587- 020-003/ 13.04.2021 г., като е определен краен такъв до 14.05.2021 г. Описаните заповеди за възлагане на ревизия са издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220320007587-092-001/30.06.2021 г., връчен по електронен път на 13.07.2021г. Жалбоподателят не е упражнил правото си да подаде писмено възражение срещу констатациите на РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220320007587-091-001/09.08.2021 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 07.10.2021 г.

От фактическа страна е установено, че в периодите, попадащи в обхвата на ревизията, основната дейност на „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД е търговия на едро с билки. За целта дружеството с стопанисвало търговски обект, находящ се в [населено място], както и два товарни автомобила - „М. К. “ с рег. №РВ9441СА и „ФОРД ТРАНЗИТ“ с рег. [рег.номер на МПС], наети по договори, сключени със собственика им - Н. П. Б., който е и управител на „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД. За ревизираните периоди дружеството има 3 лица, наети по трудови правоотношения на длъжности „заготвител билки“ и „пакетировач“.

С цел събиране на Доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-2222032(КЮ7587-040-001 от 08.12.2020 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22220320007587-040-002 от 09.04.2021 г. В отговор са представени документи от жалбоподателя единствено по първото искане.

На основание чл. 45 от ДОПК е инициирана насрещна проверка па прекия доставчик на жалбоподателя - „РЕНБО“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в протокол за извършена насрещна проверка. Изготвеното до дружеството ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от

ДОПК, като в отговор не са представени изисканите доказателства.С Протокол №1675045/13.05.2021 г. към процесната ревизия са приобщени документи от друго ревизионно производство на „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД.

Предвид направените констатации и с оглед доказателствата, събрани в хода на ревизионното производство, органите по приходите са формирали извод, че са налице основания за корекции на декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС, както следва:

В частта на получените доставки и ползваното право на приспадане на данъчен кредит:

С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 136 244,40 лв. за данъчните периоди от м. 07.2020 г. до м. 10.2020 г. по фактури, издадени от „РЕНБО“ ЕООД. Фактурите са с предмет различни видове билки - шипка, малинов лист, беладона, коприва, пелин и др.

Съгласно Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) №П-16001621009514-141-001/01.03.2021 г. на соченото като доставчик дружество - „РЕНБО“ ЕООД е констатирано, че изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в отговор не са представени никакви документи.

След проверка в информационната система на НАП е установено, че „РЕНБО“ ЕООД е deregистрирано, считано от 26.01.2021 г. на основание чл. 176 по ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения и предотвратяване на данъчни измами. За 2020 г. дружеството не е декларирано извършване на икономическа дейност и не е подало годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО). Установено е, че дружеството има регистриран ЕКАФП за обект търговия на едро с други стоки, неклассифицирани другаде - без стационарен обект. За процесните периоди „РЕНБО“ ЕООД не е декларирано данни за наети лица на трудови договори, както и данни за изплатени възнаграждения на ангажирани по извънтрудови правоотношения лица. По данни от информационната система на НАП няма информация за осигуряване и упражняване на трудова дейност и от управителя на дружеството- доставчик - Д. С..

Във връзка с предходните доставки е установено че „РЕНБО“ ЕООД е декларирано покупки на билки от „ХИРОС“ ЕООД - дружество с „рисков профил“, което от своя страна не е декларирано покупки от други доставчици. В тази връзка е констатирано, че предходния доставчик не е имал назначени на трудов договор лица.

В заключение по отношение на прекия доставчик „РЕНБО“ ЕООД е констатирано, че не са представени доказателства за притежаване на фактически наличности на стоки от вида на процесиите. Не са представени и доказателства за наличие на складова база за съхранение на процесиите стоки до тяхната последваща продажба. Няма данни, че дружеството притежава ДМА.

С цел доказване на изпълнението на процесиите доставки, от ревизираното лице са представени копия на процесиите фактури, придружени със стокови разписки, пътни листове, товарителници и приемо-предавателни протоколи. Органите по приходите са констатирани, че в хода на ревизията задълженото лице обаче, не е представило аналитичност на сметка 304 „Стоки“ по видове и количества стоки, нито справка за стоков поток, от която да се проследи заприходена и продадена стока.

По отношение на представените от жалбоподателя документи, ревизиращият екип не е кредитирал същите като такива, обосноваващи реалност на доставките. Констатирано е, че на съставените фактури няма подпис на съставител. Не са представени оборотни ведомости и хронологични регистри на счетоводни сметки за осчетоводяване на представените фактури. Не са представени доказателства как са заприходени стоките по процесиите фактури и как са изписани.

По отношение на представените приемо-предавателни протоколи е констатирано, че в същите не

се съдържат данни за място и обект, където е извършено предаването. Според представените товарителници, адресът на натоварване са различни населени места - Р., Крепост, С., Любимец, Д. К., Н. и други. Адресът на разтоварване е [населено място]. Както от ревизираното дружество, така и при насрещната проверка на доставчика не са представени доказателства за място на предаване на стоките (от кой обект или склад), не са представени доказателства в описаните населени места какви обекти има и от кого се стопанисват.

Според товарителниците стоките са транспортирани с МПС „М. К.“ с рег. [рег.номер на МПС], като същите са превозени с транспорт на доставчика до клиента. При предходно ревизионно производство е представен Договор за наем на МПС от 01.08.2018 г. (приобщен към процесната ревизия с Протокол №1675045/13.05.2021 г.), съгласно който „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД наема посоченото МПС от управителя Н. Б. срещу месечен наем в размер на 50,00 лв. По информация от КАТ, считано от 07.10.2019 г. собственик на посоченото МПС обаче, е И. П. Б.. Също така, съгласно информационната система на НАП няма данни за изплатени доходи от наем на Н. Б. от „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД, съответно за декларирани такива доходи от физическото лице. Отделно от това е посочено, че не са представени доказателства за транспортирането на стоките. В представените пътни листове не е посочено името на шофьора, който е извършил превоза.

На последно място, по отношение на плащането по фактурите е констатирано, че към по-голяма част от тях са приложени фискални бонове от ЕКАФП, регистриран на „РЕНБО“ ЕООД. При анализ на представените бонове обаче, е установено, че на повечето дати, посочени в боновете няма регистрирани обороти от ЕКАФП (датите са посочени на стр. 3 от РА), а по отношение на други фактури изобщо не са представени доказателства за плащане по касов или банков път. Предвид това е формиран извод за липса на безспорни доказателства за извършено плащане по доставките.

При тази фактическа обстановка, ревизиращите са приели за недоказано реалното извършване на доставки по фактури, издадени на жалбоподателя от „РЕНБО“ ЕООД. Видно от мотивите на РД и РА, не са представени доказателства за произход на стоките, липсват данни и доказателства кой конкретно е извършил фактурираните доставки, с какви активи, не са налице данни за осчетоводяване на разходи и калкулиране на цени. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 136 244,40 лв. за данъчните периоди от 01.07.2020 г. до 31.10.2020 г.

Доколкото последващите доставки от жалбоподателя към негови клиенти не са оспорени от органите по приходите, в РА е посочено, че предметът на доставките - билки е наличен, но действителният им доставчик не е посоченият във фактурите - „РЕНБО“ ЕООД, а стоките са доставени от трето лице.

2. За данъчен период м. 10.2020 г. с РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 94,07 лв. по фактури, издадени от „ДЖАМБО ЕС.Б“ ЕООД, „К. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ и „ЮСК БУЛ“ ЕООД. Предмет на доставките са съответно кадифено одеяло, клечки за зъби, вилицы, лъжици; черни маслини, тиган, крема сирене и др.; възглавница, завивка, офис стол.

Органите по приходите са направили извод, че посочените стоки не са свързани с дейността на дружеството. От жалбоподателя не са представени обяснения за какво са използвани закупените стоки. Предвид това, на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по горепосочените фактури.

3. За данъчен период м. 10.2020 г. са начислени лихви за забава в размер на 45,26 лв., въз основа на следните констатации:

При анализ на издадени фактури от „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД е установено, че през м. 09.2020 г. от жалбоподателя са издадени три фактури на „МАРИО-МХ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], които не са

декларирани в данъчния период на издаването им, с което е нарушена разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, а през следващия такъв - м. 10.2020 г. Предвид това, за периода на закъснялото деклариране е начислена съответната лихва

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22220320007587-091-001/09.08.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 1975/ 29.12.2021г. го е потвърдил изцяло.

В хода на първото съдебно производство от жалбоподателя и от са представени допълнително писмени доказателства/ л.104 -124,190-304, л.309-335 от дело 2154/22 г.

Изслушана е и е приета ССЧЕ /л.165-184 от делото/ оспорено от ответника. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото, както и по представени допълнително такива от жалбоподателя е дало отговор на поставените му въпроси.

С решение № 1084/19.02.2024г., постановено по адм.д. № 2154/22 г., 34 състав е отменил РА в частта му на установените задължения в размер на 136244.43 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 12262.32 лв., по фактури , издадени от „Ренбо“ ЕООД, за д.п.м.01.07.2020 г. до м.10.2020 г. В останалата част РА е оставен в сила.

С решение № 13325/09.12.2024 г.,постановено по адм.д. № 6195/24 г. , състав на I отделение на ВАС е отменил решение № 1084/19.02.2024г., постановено по адм.д. № 2154/22 г. по описа на АССГ в отменителната част, като е върнал делото за ново разглеждане от друг състав с конкретно дадени указания.

В настоящото съдебно производство други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му.РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.60-74 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП.При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22220320007587-091-001/09.08.2021г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от „Ренбо“ ЕООД, органът по приходите е приел, че по същите не са налице реално извършени доставки, не е възникнало данъчно събитие и данъка по тези доставки е начислен неправомерно, с оглед на което на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС, вр. с чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС е отказал право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури. До този извод органът по приходите е достигнал след анализ на представените документи от жалбоподателя и доставчика при извършените им насрещни проверки като е приел, че същите са частни такива, без

доказателствена сила и не удостоверяват действително доставяне на стоките към дружеството жалбоподател. За това е посочено, че в случая е налице формално документиране на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставката.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че услугите, посочени във фактурите са реално доставени и получени като в хода на ревизионното производство са представени всички необходими документи доказващи този факт. Жалбоподателят счита, че органът по приходите е приложил неправилно материалния закон.

В конкретният случай спорът между страните е формиран по въпроса: извършена ли е реална доставка на стоки – различен вид билки, по процесните фактури, издадени от посочения доставчик, респективно възникнало ли е за жалбоподателя правото на приспадане на данъчен кредит по тези фактури.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съгласно чл.6 от ЗДДС, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, като в процесния случай с фактурите, издадени от „Ренбо“ ЕООД, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, **което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.**

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно посочените по –горе доставчици, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС не са опровергани.

За да бъде признато право на данъчен кредит не е достатъчно само да е издадена фактура, данъкът по нея да е начислен към бюджета и да е включена в СД по ЗДДС и в дневника за покупки за периода, необходимо е доставката да е реално извършена. Видно от събраните доказателства в ревизионното производство на доставчика е извършена насрещна проверка, като органите по приходите са изискали от същия да предостави документи и писмени обяснения, релевантни за доказване на реалното

изпълняване на фактурираните доставки към дружеството жалбоподател. Доставчика не е представил никакви документи и доказателства по отношение на процесните доставки. В хода на ревизията органите по приходите са предприели редица процесуални действия, в съответствие с принципите на служебното начало и обективността, с цел установяване на обективната възможност на доставчика да извърши процесните доставки, но от представената информация, в т.ч. и от ИС на НАП, по отношение на доставчика и предходни негови доставчици, не може да се обоснове извод за наличието на фактическо съществуване на фактурираната стока при доставчика, както и нейното реално предаване на получателя- ревизираното лице. Безспорно е установено по делото, че доставчика „Ренбо“ ЕООД е deregистрирано, считано от 26.01.2021 г. на основание чл. 176 по ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения и предотвратяване на данъчни измами. За 2020 г. дружеството не е декларирало извършване на икономическа дейност и не е подало годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО). Установено е, че дружеството има регистриран ЕКАФП за обект търговия на едро с други стоки, неклассифицирани другаде - без стационарен обект. За процесните периоди „Ренбо“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори, както и данни за изплатени възнаграждения на ангажирани по извънтрудови правоотношения лица. По данни от информационната система на НАП няма информация за осигуряване и упражняване на трудова дейност и от управителя на дружеството- доставчик - Д. С.. Безспорно е установено още, че „РЕНБО“ ЕООД е декларирало покупки на билки от „ХИРОС“ ЕООД - дружество с „рисков профил“, което от своя страна не е декларирало покупки от други доставчици. В тази връзка е констатирано, че предходния доставчик не е имал назначени на трудов договор лица.

На следващо място следва да се посочи, че от доставчика не са представени договори, анекси, заявки или други преки писмени доказателства, които да удостоверят реалното извършване на процесните доставки. Не е налична информация и относно въпроса къде точно са доставяни стоките, както и кои лица са участвали в товаро-разтоварните работи. Не са представени и доказателства за наличие на складова база за съхранение на процесните стоки до тяхната последваща продажба. Няма данни, че дружеството притежава ДМА. Не са представени доказателства за произход на стоките, доказателства, че стоките са били налични при доставчика, мястото им на съхранение, материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за реално предаване на стоките между доставчика и жалбоподателя – складови разписки, експедиционни бележки, товарителници и приемно – предавателни протоколи. Липсват и доказателства как са били осчетоводени, заведени и изписани съответно в счетоводството на доставчика тези стоки, доказателства за транспорта на същите, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Не са представени и доказателства за извършени разходи и приходи по придобиването и последващата реализация на стоките по процесните стоки от страна на доставчиците и жалбоподателя, доказателства за заплащането на стоките, както и доказателства за последваща реализация на стоките. Действително по отношение на доставчика в хода административното обжалване и в хода на първото съдебното производство са представени доказателства от жалбоподателя – фактури и касови бонове, приемно продавателни протоколи, първични

и вторични счетоводни документи. Представените обаче документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото.

От съдържанието на представените товарителници и пътни листове не се установява по безспорен начин от къде е натоварена стоката, обекти където тя е съхранявана, тъй като са посочени значителни количества от билките. Вписани са населени места, но не и конкретни адреси, въпреки, че транспорта е извършван от самия жалбоподател, като на същия са били известни тези адреси. Отделно от това е видно, че стоките, предмет на спорните фактури са от растителен произход / билки/, което изисква и подходящи условия за тяхното съхранение. Съхранението и предаването на такива продукти с хранително и лекарствено предназначение изисква регистрация и разрешение, включително наличие на удостоверение за вписване в списъка на обекти за изкупуване на диворастващи гъби и/или горски плодове съгласно Наредба №5 от 19 юли 2004 г. за изискванията, на които трябва да отговарят билкозаготвителните пунктове и складовете за билки, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на околната среда и водите. Липсват доказателства, както за местонахождението на обекти за съхранение на фактурираните стоки, така и данни за регистрирани такива обекти от спорния доставчик или за ползвани от него наети обекти. Предвид обстоятелството, че билките и горските плодове са предназначени за човешка консумация, за качеството им са установени нормативни изисквания. В случая жалбоподателят не представя доказателства за наличие на документи, посредством които да е удостоверено качеството на фактурираните видове стоки.

На следващо място според вписаното в товарителниците, стоките са транспортирани с превозни средства, собственост на управителя на жалбоподателя, срещу наем за същите. От доказателства обаче не се установява такъв наем да е заплащан, като считано от 07.10.2019 г. собственик на посоченото МПС обаче, е друго лице. Като в пътните листове не е вписан именно кой е извършил транспорта. Безспорно е и обстоятелството, че при анализ на представените касови бонове към фактурите се установява, че на повечето дати, посочени в боновете няма регистрирани обороти от ЕКАФП, а по отношение на други фактури изобщо не са представени доказателства за плащане по касов или банков път.

Също така, съгласно информационната система на НАП няма данни за изплатени доходи от наем на Н. Б. от „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД, съответно за деклариран такива доходи от физическото лице. Отделно от това е посочено, че не са представени доказателства за транспортирането на стоките. В представените пътни листове не е посочено името на шофьора, който е извършил превоза. По отношение на плащането по фактурите е констатирано, че към по-голяма част от тях са приложени фискални бонове от ЕКАФП, регистриран на „РЕНБО“ ЕООД. При анализ на представените бонове обаче, е установено, че на повечето дати, посочени в боновете няма регистрирани обороти от ЕКАФП (датите са посочени на стр. 3 от РА), а по отношение на други фактури изобщо не са представени доказателства за плащане по касов или банков път. Предвид това е формиран извод за липса на безспорни доказателства за извършено плащане по доставките.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки на услуги по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ и



допълнителното заключение към нея. Факта, че процесни фактури са осчетоводени при жалбоподателя съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и че са включени в дневниците за покупки и продажби и СД по ЗДДС на жалбоподателя, съответно е извършено плащане по същите, е ирелевантен към факта на извършване на доставките, тъй като не е безспорно установено, че е налице реално извършена доставка **именно от процесния доставчик**, издател на фактурите. Следва да се отбележи, че вещото лице е извършило проверка единствено на представените по делото документи и на представени такива допълнително от жалбоподателя. Вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя и в счетоводството на доставчика, което изрично е отбелязано в заключението и при разпита на вещото лице в съдебно заседание, за да даде отговор дали този доставчик и жалбоподателя са водили редовно счетоводство, съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и дали представените документи от жалбоподателя за изготвяне на заключението, се намират в счетоводството му и в счетоводството на доставчика, съответно налице ли е идентичност между същите. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчния кредит.

С оглед на което правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „РЕНБО“ ЕООД за процесните данъчни периоди.

По изложените съображения съдът намира, че РА в оспорената част е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа/ в актуалната и редакция/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 148506.75 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в настоящият процес от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 10590.27 лв. С оглед разпоредбата на чл.226, ал.3 от АПК на ответника се дължи и възнаграждение за процесуално представителството пред ВАС в същия размер.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

## Р Е Ш И:

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220320007587-091-001/09.08.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с решение 1975/29.12.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС от д.п.м.01.07.2020 г. до м.10.2020 г., общо в размер на 136244.43 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 12262.32 лв., по фактури, издадени от „Ренбо“ ЕООД.

**ОСЪЖДА** „БИЛКОВА БОРСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] сумата в размер на 21180.54 лв./ двадесет и една хиляди сто и осемдесет лева и петдесет и четири стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

**СЪДИЯ:**